

Новим суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРИЈУ УГАРСКУ на годину 2 ф., на годину 3 ф., на четврт годину 1 ф. и 50 мотца.

За ВОСНУ и ХЕРЦЕГОВИНИ и све остале земље у ЈЕВРОПИЈИ и АМЕРИЦИЈИ: на годину 30 ординара, на годину 10 ординара, на четврт годину 5 ординара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Протавити мада се у изданим новинама неогордо администрације „Глас Црногора“ на Цетињу, а може се и појавити у некој другој месту у Цетињу. Дакле, мада се уреднички Глас Црногора не налази.

За свако издање се, на престоју или путу, у износу од 10 ординара од рата на први пут, а на свако издање од 5 ординара. За свако издање се на друго издање поштује се.

Цетиње, 5 фебруара.

Његова Свјетлост наш престолонаследник Киша Данила стигао је аврамо у Петроград у петак 29 јануара.

На жаловничком колодјару дочекао је Његову Свјетлост Његово Императорско Височанство Велики Киша Никола Александровић, Намједник царског престола рускога, са Намједником Киша Николајем.

Његова Свјетлост Киша Данила одео је у Зимном Дворцу; а исте вечери био је пријем од Њиховијех Величанства Цара и Царице, о њима је вечером, а по вечери у Царском породицом у опери присуствовао.

Његова Свјетлост проводи у Петрограду пријеме посетило у најнижем надлежности.

Од бечког „Кур. Вира“ примил смо следећи бријев:

ПЕТРОГРАД, 31 јануар. —

Намједник Киша Црногорски јучер присио, дочекао на колодјару од Престолонаследника Царевића и од Великијех Кишаева. Одео је у Зимном Дворцу и у вечер је посетио Величанства у Анничковом Дворцу.

Бечка отара „Преса“ у изданим свом броју прат уједна члана новебује „лисна лист“ путу нашег Престолонаследника у Цетиње је чинио сарак, да се је читави уједна, да осам пут, а ово је првоступ, у ово строгог времена доба, ама што може имати значајног саракешног значаја, нити да може имати никакве личне сарке, која би могла нека друга интересирати ови Дворове, детински и петроградски. И ту истиче прат, како „није све у најбољем реду“ било од године и не дава између двају Господара Рука и Црногораца, на како је свиро на Петрограда био пуштан главо, да је Цар послао у Петроград Киша Николају; друго, улима у облик некако нових листова и новина Киша Данила са којом руском Киша, наком, која комбинира „Преса“ не изгледа могућа.

Пријемајући овога пута „Преса“, да добро сазна ствар, вада одрже сваки политички значај нутонату нашег младог Киша у Петроград, на разумијемо врло добро, да што ова новинарство и у овом часу, ово што су новинарство наши уни мали као основ новог подухвота противу Господара Црно Горе од напад године дала, нити тврду, да „није све у најбољем реду“ између Цара Александра III. и Киша Никола; али што се таче нагања о жељиди нашег Престолонаследника, ми се чудимо томе нагањају. Млади Киша је данас у првијем годинама младости, на које је чудо, ако је у усирнос владајуће време оставио саронио Цетиње, да проваде ово месојеђе у нем великом граду? и што је паравије него што је тај град — Петриград?!

Дале је нагања о његовој жељиди саравијем изливнио било. Тајем важе што, сава Цету, интереси наше Династије не захтијевају његову пронагању жељиди.

Ма смо прије очинили, да ће „Преса“ са својим друговима нагањати, да је Киша Данила послао у Петроград да отуда доведе пријет устава на Црну Гору, и чудимо се како је то не види умисли...

Талио и нутонату Његово Свјетлост Престолонаследника Данила, Угред пав „Преса“ протреса црногорску „водину политичку будућности“ и изливнио Киша Никола — на њени политички начин. На Цети-

њу — бечка лист вели — држе се царство и дошљедно идеје велике државе српске под Династијом Петровић-Његова, и репеду новинарства политичка, која је Италију уједињила, служи за утлач српскојем новинарствима јом од напад тридесет година; правда — вели — од напад двадесетпет година будућност Југославонии сва се важе удадује од правца, која је ја са дао на Петроград, Висорада и Цетиња! Са гледишта нити велике политичке будућности „Преса“ може одржати, рачунама Киша Никола на новинарство међу Србима, и његово неуморно саусирније, да у идејној свјетлости пријема стана у Црној Гори. И ва то је баш „Преса“ — она сама вели — изотојада вада, да нити је нити ма од овог поузданог дописника из Дубровника пријема се садашњост у Црној Гори вада је у истину!

О поузданости и мотиви „Пресинијаз“ вајемства у Црној Гори вада да нећ нити не говоримо; ово је сама и мезотича доста реалити...

Но на „Пресини“ стављамо пријет све политичке „будућности“, на како отворено овајти, да баш „прониксарили политички илострај што га Црна Гора традиционално заузимала на Балканском полуострву“, као и њега геогрфски илострај „међу Херцеговини и Арбаније“, а при томе — на како нагањати — на најгоднијем тачки при јадранском мору, Црној Гори одређују у правцу у политичке, одлага се ова илострај, нити ја је у власти, да се удадује нити што нити Киша Николајем „прониксарили и шарене“ нити при томе правду, да се не нити тамо на овако нагањати. И зато баш нагањати илострај наше политичке будућности на само што је била и што је сада, него мора тако дошљедно и у будућности бити Петрограду управљена.

То нити не смета нити Црној Гори да нити у нормализацији односима са моћном приовијешаном нашим сујетним Аустриј Угарском, вао што је и двоица живија; што важе, што нормализацији односима могу се лави претворити и у односи пријатељског сујетства и да нити не одржати нагањати илострај, одлај је природа луче.

Новосадска „Звезда“ доносила на „Глас Црногора“ највише о новинарству Н. С. Престолонаследника у Петроград нити: „Радосна је ова вјест, која долази са својем новинарство Цетиња, Радосна и е тога, што наследник црногорског престола иде у посету руском Цару у Петроград, вада јом и давае страна штаниа различитих гласова, вао да су између црногорско-иљачанског и царско руског двора „владајуће ове новрени, пријатељски односија, и е тога нити је ово први пут, да се младе новинарство највадује на дипломатском поду да помаже свома оку-господару и свома народу, а нарочито е тога — нити је будући господар Црно Горе отичао своје дјеловања о Цетиња у Петроград. Нема оумме да се у Петрограду млади Данила не ће ујерити и усирном пријатељству Цара рускога, вао што се ујерити и Киша Никола, и да и овај пут неће дитијети Црној Гори користе. Свакико вао је, нити свако оми добрих, највише илострај вор новинарства Црно Горе, да се јом једном ујере, вако усирни и пријатељски опирају влада између руског и црногорског двора и да ово пријатељство не ће нити не претити, вао што нити нити вада не

претити. Радосно да је ово новинарство радост, е тога, што нити нити не пошљедно о томе да ће новинарство Данила у Петроград, нити вако сад се овај дава умисли о Цетиња, нити су дитони јавили, да иде на прити пријема у Русију. Вако је огањати да и ово новинарство не ће добро утицати на нити нити нити, вако је на овај начин отуђено новинарство илострај новинарства нити нити. Ова нити нити прат собом нити нити — да новинарство Данила иде у Петроград, и прат овом нити нити нити нити да се отида својим пријатељским нити нити.“

СЕДМИЧНИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 5 фебруара.

У тек отвореном илострајском парламенту при претресу адресе на престоју бесједу говориле се о положају, што Инглешки заузимале према тројном савезу. Радикалац Дабшер је рекао, да нити је стало нити, да ли је лорд Сладбери обедао или нити Италији постоји у случају рата са Француском. Инглешка за то нити одговорна јер о томе нити не важе. И за то важе нити Гледстона да рече, да вада нити одговорна за та обећања, и вада би Италију тројни савез увукао у рат са Француском, да би се она сама имала бранити и подложити се пошљедницима нити би Француска побједила.

Гледстон је на то највише, од како је седлашки кабинет дошло на влада да му нити пошљати, да се нити догађа, нити би морали са срдаца тројнога савеза потпуно брину. Ова законичка ваја не може задовољити ни једну ни другу страну, или се у томе баш нити неутрални положај, што Инглешка заузимала према односима континенталнијех држава.

На сваки начин вајава Гледстона и египетском питању са задовољством је у Паризу примљена. У француској посланичкој кући, одговоријајући Делавосу на једну интересирају, министар иностранијех дјела Делав рекао је, да пошљати престојног гавора Краљичи Викторије и вајава Гледстоније Француску узимале на вајава одговор инглешке владе, што је дава француском посланику Вадинтону. Делав је изотавио: „Не можемо да се не бринемо, што се догађа у Египту, јер је Египт пут којим смо у свези са нашим пошљедним на истоку“. Султан, Јефрија, и све државе интересирали су, да Сујецки прокоп буде под влашћу Кадимном. Гледстон разликује вајере пошљатије од вајере окупационнијех, и рекао је, да нити нити о престанку окупације може бити предмет новог проучавања. Француска ће као и Инглешка пријатељскијем духом у томе проучавању учествовати; али Инглешка вада да схвати, вада би оно проваљено стање пошљатије трајно, да би могло бити узроком судира у Јевропи“. Овако је говорио Делав на пошљатије задон дјство француског парламента; а Гледстон је пријетно, да је Делав говорио умјерено и пријатељски и египетском питању; и највише је наду да ће исти дух руководити владу француску и у вајерије.

Тако у египетском питању, ваје је свирот било илострајско политички корисно јевропски, највајује се пријатељско расположење између двије државе највише заинтересоване у томе питању, и што је јом гавијаје, највајује се велики Стариј Гледстон дос-

тијан имена, што ужива међу народима потлаченијема.

У Француској пула је осуда у немачкој парници, која нити имала никакво милости ни обзира ни према гавијемо Французу, једноме од гавре-мемијех великима, ваједоме старцу Фердинанду Лесеву. Саучесници у несрећи великог осуђеника вајају се да он неће дошљети, док ова осуда нестане илострајском, то јест да Фердинандо Лесев не може живјети док потоњи суд потрида ову осуду. Као што нам је већ телеграф јавио, конјек који је прокопао Сујецки пут између вајава и истока осуђају је на пет година тамнице због проваје у другом великом подухвату прокопавања вајава-ске преваке.

То је најбољи доказ, како је вада француско републике дава ову слободу судовима, да правда повезанијех оми шарече пресуду у овој великој парници.

Послије овога догађаја вамао да најближемо вајава појану у француској заступничкој кући. Обијер на ову парницу, у којој су изашли компромитирани и нити министри, устало је Кавенлак, бивши министар пријетно у кабинету Дуботову, сви великог генерала и диктатора из г. 1848, и држало је значајну бесједу. Он је рекао, да републиканска стража мора да покаже своје поштење; да треба да рашчисти вајава нити преје него вајава преје своје изборнице, јер усвојена до сада пошљатије не могу задовољити јавно мњење; то је предложено нити нити нити ред. „Заступничка кућа, готова да подржаје владу у сатирану поруцаје, одлучна да стави на пут пошљатије метода илострајске, што осуђује, прелазни на дневни ред.“

Ива Кавенлак дитаво се министар пресједник Рибо и највише је, да Кавенлак не вајава укоривати вајава у владу. И он држи да се не може вајава преје изборнице прије него се потпуно задовољити јавно мњење. Заступничка кућа пријетно да вајава нити нити пропуштати а да свјетлост сва не изнесе на вајава. Рибо англира на пошљатије демократије француске. Он је готов, да се вајава ередставо, што му се вајава. И ушљед овога говора заступничка кућа примила је Кавенлаков дневни ред са 446 гласова противу сами 8.

Овајем говором Кавенлак се истакао као један од пријет францускијех државника, који ће по свој пријетно у будућности играти прву улогу са Климмиром Перијером, пошљатије пресједником заступничке куће.

У Букарешту свечано је дочекао Престолонаследник са младом супругом. Тајем поводом букарешки лист „Ромула“ доноси члана, у ком сваки дан 24 јануара, као дан у ком се Влашка ејединила са Молдавском. „Тај дан је и годишњица оснивања „румунске лиге“, тор се у том члику између осталога вајава: „Дан 24 јануара јесте свети и велики дан братиства. Народ илострајски и молдавски савлава већ да у ејединењу мора снагу тражити. Радост и пошље неупући наша срца, гледијајући како вајава илострајски омиладина наша неуморно ради да оствари идеал, који нити нити друго, него ејединење са ејају Румунија. Радимо на свајем нити нити ријетно и нити нити као и дјелом, да остваримо тај нити идеал. Долаје у једном инглешком грудина румунско срце уајава, вајава

а у прови данје синце; прое. К. Стојановић пише „погледање у прошлост иако оми“, а Ђ. Поповић „Помоћ“ — врло корисно, занимљиво и лепо рубрику.

(Оттавнина.) Имашта је 128 и 129 св. „Оттавнина“ за мјесец новембар и децембар 1893 год. с овим садржајем:

1. Да ли се приједило у нас бањити сабицим научно народним питањем? од В. Богачића. 2. Уа нехар, pjesma од Алесандре Рнотон-Шантеа. 3. На отрази, епсма од М. И. Вукашевића. 4. Тавна, pjesma од М. П. Б. Ееросина Кантагулина, историјска расправа од Драгашевића. 5. Мјеста славе, pjesma В. В. Илича. 6. Карини Сила, приповијест од Алесандре Радловића. 7. Јакошевић Омегиа, роман у стиховима од А. Пужанин, превео с руског Р. Ј. Оданић (двадесет седма). 8. Метријска дубав, јавно предавање од Драгашевића. 9. Јовановића. 10. Косовској сирочици, pjesma од Васе К. Емилијевића. 11. Ружан сестра, повела Давидовић Емилијевић, с ерскијем превео Мила. В. Ђорђевић. 12. И воћ етала..., pjesma од М. П. Б. Ееросина. 13. Бијели Роланд, сјава од Арноста, с талијанског слободно превео Драгашевић Драгашевић (pjesma прва). 14. Како наш народ живи, бидешице једног окружног денара. 15. Сестра на брањеном гробу, pjesma од М. Ф. Манојловића. 16. Санзибијетот код мене, од прое. Ц. Домброва, с немачког превео Драг. С. Вељковић. 17. Вулгозари, pjesma од Салха. 18. Јрлјине посланице, од Хајина С. Далича. (шестина). 19. Ана Каремина, роман Јана Толстова, превео с руског. (шестина). 20. О моди, од Перседе Лемчаксково. 21. Емилијанет. а). Придсторична приказница од В. Радимског, ојсма дра Сима Троја поља. б). Децјење на експерименталне описе од С. П. Најаловића, ојсма Алесандре Новиковића. в). Одговор на критику др Свет. Радонановића од дра Воле П. Јовановића. 22. Прозања 60-годишњине рада Јубиница П. Немановића. 23. Книжевне бидешице. 24. Библиографија: 25. Српској читалачкој публици, од дра Владана Ђорђевића. 26. Читалица „Оттавнина“, од дра Милана Јовановића.

Породична издања није допуштала уреднику, да посвети „Оттавнина“ дванаест година, те су се о тога посљедне описе издавали.

С овом свесном престаје „Оттавнина“ да излази, до бољих прилика.

Пратилата, прамљена за 1893. год., пратиће се одма.

У Београду, 30 јан. 1893.

Оттавнинство „Оттавнина“.

ДОМАЋЕ ВЈЕСТИ.

Цетиме, 5 фебруара

(С Двора.) У недјељу вечер била је у Свјетлом Двору трећа играчка овајек месојеђа, која је врло занимљива била.

(Свечана задушница.) На Срето-није, у који се дан завршила прва година од смрти блаженопочившио Киљаше Даринке Данилове, била је у катедралној цркви задушна архијерејска литургија са парастосом. Били су присутни Њихова Височанства Киљаше Никола и Киљаша Милана, и Њихово Свјетлости Киљашевице Јелена и Ана, Киљаше Петар Карађорђевић и Киљашевић Мирко, сви државни великодостојанственици, придворно госпође, и мноштво грађанства. Његово Височанство са Киљашевица и великодостојаницима били су у Давидовићем локтама; а Његово Височанство са Киљашевицама и придворнијем госпођама у цркви.

Приликом ове тужне успомене Његово Височанство извољило је одликовати високијем степенима Давидовића реда профекта и градоначалника мјестачкога, као и оба архијерејска при грчкој светођурђевој цркви у Младинама.

(Из Ниша.) На три Јерарха ноћу, кад се баш у „Зетском Дому“ славила Понадонићева педесетогодишњица, Њ. В. Киљаше Никола примио је из Ниша шведски брзојав:

Никола преома, Господару Цне Гора
Цетиме.

Балканска Царина вјасно успела. Одушевљена публика бурно виче: живко Никола прва, Никола!

С миа њ.

На овај брзојав управљен је овај одговор:

Г. Симићу, управитељу позорнице Друштва у Ниш.

Њ. В. Киљаше наредно ми је да Вам благодарим на Вашем саопштењу. Њ. В. радује се ако се вјоде домад браћи Нимљашама, само шта што није присило прараћен и за протаву удешен:

Томановић.

Сјутра дан у недјељу г. Симић опет је брзојавио Његово Височанству: „На захтјев данас опет Балканска Царина. Одушевљене неописано.“

Уа то је стигао још један брзојав из Ниша Височанственом Цеснику од друштва гимназијста „Његоша“, у ком му саопштавају, како је одани ове протаве „Балканска Царина“ био: „мјешавина сува и громајлох усмилла: сјава ушмишоме Писцу!“ и они му ти неспоредно допишују.

И на овај брзојав управљен је шведски одговор по наредби Његовог Височанства:

Г. Уманућу, председнику јачна Друштва „Његоша“ —

Ниш.

Њ. Н. Господар Киљаше чиниоим задовољствима примио је Вашу депешу и радује се што је Његово цело лашто тавно одлау у ваши млади срцима.

Томановић.

О припремама за протављање „Балканска Царина“ у Нишу доноси листка „Слобода“: „Вриједна поворица друштва г. Николе Симића, привлачује се часас „Балканску Царину“ од Њ. Височанства Киљаше Црногорскога. Овај се позорница комад, умотвор Киљашевића прва пут игра на српској позорници у Србији. Велика хвала припада г. Симићу, који даје могућности многим грађанима, да приг гледају овај позорнички комад. Првајени су нарочито нове декорације. Трошкови ово припремама да се овај комад одигра добро, велики су. Надамо се, да ће се грађанство имати одмавати сјајом по сјетом, те да и г. Симић буде задовољан одливом наших грађана.“

(У српску књижевну задругу.) Уписали су се под друштвеном иницијалима г. Памла Поповића савједели:

За улагача: Милош Крушица омак
и у Нишвићу.

Потома сума дан у м. . . 1184.

Сада 6.

Укупно 1190.

На Петину је од сад уписано овога: 1 добротвор, 69 осинавача и 50 улагача — 120 чланова.

Пшито се је овјем извјештају уписало ову (прву) гизину, те ћемо у вдућем брју допијети у цјелим списом савјет чланова.

Управна задруга ријешила је, да онога мјесеца разављае задругарима сва издања на прошлу гизину (седам амга).

Протојереј ЗАХАРИЈЕ ПОПОВИЋ.

Из Подгорице примио смо извјешће, даје у међу 31 ов. м. у 1/2 сати носеће подне у вјечност се преселио Протојереј свјетер подгорици Захарје Поповић. Поповић је још за аријеме турске владавине истрајно цркованско служило светоме олтару и народности, порад чега је у време пута бивао прегован и опасностима излаган на овој народ, те је у тој оцајничкој муди доживио оне и слободу свога духова отада, које га је Његово Височанство по ослобођењу Зете и Подгорице милостиво обдарно вратом Давидовић IV савио, те је и Протојереј од Митрополије произведен био. Поповић је сакрамен уз велико саучење чиновничтва и грађанства Подгорице на Сретоње пред цркви Светогг Ђорђеја, којег је олавала сва околина мелећи му блажену помоћ и вјачну успомену.

Овајем тужњем поводом ошалошења покојникова породика издала је шведски јавну благодарност:

Кобна смрт која је свашта тужну нашу народну 31 јануара у Подгорици са губитком нашега доброга хранитеља

Протојереја Захарје Поповића

изшла је велико саучење вод савју пријатеља, и овајем партијана негованеј те су мрта остале покојникова најсечамај матери земљи предла на 2. фебруара г. г. при прие Светогг Ђорђеја. Са овајем изјављујемо најсјрдљивију захвалу и вјачту благодарност часноме савјетству, чиновничтву и грађанству подгорицкоме ево и добриме пријатоу г. др. Радловићу, и г. учитељима са њама, као и госпоћи уч-

тељима Ђорђеја Пламенач, која је од стране државне школе за савдују мрта часоме сјајем поштом извјештају, чим наше учитељство срце ублажише и преголему тугу олакшаше.

Подгорица, 6 фебруара 1893.

Поповић

Породична покојникова

РАЗЛИЧИТО.

(Стородишњица Јана Колара.) Уа друге Славне саобате се Чеси и Словаци жиао спремају, да 29 јула следеће што достојније прославе стородишњицу чувелогг pjesma „Navy Deoga“, Јана Колара. Рођена Словак, из Момовица у Турчанској жупанији, Колар је био један између првих у српској славеној књижевности, који је потапао лијену мисао с славеној у вјачности у многобројним својим дјелима. Тој је мисао остао вјеран до смрти. Колар је рад од непроцајене вјачности по дјелима Славености. Када је 29 јануара 1852 умро још у младој епизи, праком су му на надгробни споменик урвали оне вјачне рјече: „За мисао је носе цјелој народ у орау, носиле је смрти жиао у орау мје логг народа.“

Два академичка друштва, часно и оловачко, спремају се, да издаду спомен-амгу о Колару, као што и ове, јетико видје „Navy Deoga“ и мањш негових pjesma. Потавута је такођер мисао, да се у Праг превео Коларин прах, који по чини на гробу у Бечу.

(Густан Бућа.) Талијанске новине у велико оплакују смрт књижиара Густана Бућа, а на његову успомену читамо су предавала у орау књижиара у Риму, у Падуанском Атенеу, у млатачком ваводу на вавност, амгу и умјетност. Талијани га слава и праком као велика Талијанин; али Бућа је поријеклом Србин из Котора. Фамилија Бућа позната је из доба Цара Душана и вавности се преселила у Дубровник. Никола Бућа био је дубровачки отиранник на француском двору. Толико олавани Густан Бућа, именовао је био године 1844 професором архитектура на падуанском свучилишту. Г. 1848 оставио лагу од својих ученика, те ни би на чалу у борба за талијанску слободу. Кад је поврат урмеи, изгуби мјесто — али не гна саулетет није давао мира аустријској влади, која је била присиљена поустати и поставити опет Бућа. Навине га слава на само као дубока теоретик, који је знао уавојети сва најбрже вавности у новем-стау, и ових обора је отворити, — вајо као и ваврени практик, који је најрет-нијим уојехим и мистика подигао, и мавошница саградио, и влата оушито, и рејана уредил. Слава га још као вавретира и као чавјена ваврело дубавца, а саобате као учитеља, који је знао сјајно и јасно предавати.

(Потрес на острву Занту.) Из Атине јављају, да је неколико на острву Занту постагла армак — и да пријети погавба гледи: 30.000 дува без прова је, 800 мод дува је порушено, остале су иштењене. Два егала носе су ушмишена. Оно 200 особа тешко је рањено. У Атине спремају велику помоћ, — али она није издана. Крад Ђорђе и његови синови Константин и Никола као и Кралица воћ су на Занту. Једна талијанска ратна лађа стигла је са храном и шаторима а и енглеска влада шаде с Малте помоћ.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА“.

ЛОНДОН, 30 јануара. — У Калнеакоу и Валсалу изабрала су два заступника Гадстоновица за парламент.

ЦАРИГРАД, 30 јануара. — Био је садје јак потрес који је трајао 30 секунда.

СОФИЈА, 31 јануара. — Синод је садје био олаб потрес.

ПЕТРОГРАД, 31 јануара. — Гирс је одлично свој повратак у Русју до аврла.

МАДРИД, 1 фебруара. — Денопоше новинарске јављају побуну Кабилети (у Аерици). Агитација расте међу павишима Мароканским. Сии Султан у рањен.

МАРСИЉ, 1 фебруара. — Јучер је умрло 35, међу њима 8 сумнијавјех.

КОВБУРГ, 2 фебруара. — Прии Фердинанд неки је одобрене од поглавице кобуршке куће да се вјери за Приицевог Маријом Луизом бурбонском аверком Дуке од Парме.

ЛОНДОН, 2 фебруара. — У парламенту Гадстои је подиго Хомеруд, који стлара законодавни тјоло у Дублину без уштрба власти парламента. Савјет законодавни имаће 48 чланова, а скупштина законодавни 103 члана, изабраних за 6 година. Вице-Краљ снабђеноси ексклузивном пуло-шмишћу, именовао на 6 година, моћи ће бити од круме опован. Ексклузивни одбор састављае кабинет Вице-кралева. У парламенту ће 80 ирскијех посланика сједети који ће имати гласове ограниченис.

АТИНА, 3 фебруара. — Јучер је острв Самотраки јако пострадао од јаког потреса.

ВЕРДИН, 3 фебруара. — Маршала је изјавио у ријетату да нема основа брутална таврња „Крајдатуица“, да непријатељство русијех лиотова подиже руско посланство из Верлина.

СОФИЈА, 3 фебруара. — Прокламација Стамбулована егала да вјеридба Киљашеа утврђује слободу и обезбјеђује будућност Вугарске.

ПАРИЗ, 4 фебруара. — Заступничка кућа одлучила је по захтјелу Риботи, да се сјутра расправа интер-пелација Лејдотова сврху политике. Легвај, бивши сенатор, осуђен је на пет година тамнице Превис касијер на три године.

КАЛКУТА, 4 фебруара. — Емир је вегамистански јако оболло.

ПЕТРОГРАД, 4 фебруара. — Синод на бал француског посланства ири-суствавно царски Двор.

ПАРИЗ, 5 фебруара. — Заступничка кућа примила је са 315 противу 186 гласова дневни ред, који изражава повјерене у политику владину.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

29 децембра 1892 год. нама мјева СТАНА, рођена Гагова, преводила се у вјечност у шестостој години свога жиаота. Сахрањена је амд горе прве ваврине 20 децембра, при гробнице вамог ода Јола Нисовића, барјетира вравничког (у Пива).

По великом сјајету и студани учавтавали су при сироводу: г. вав Јован Јовановић и г. сенцир Шванц Пламач, Кметова; Вуједи и вавоје Киљашевић и Ставша Војат са јом много народа. Савјена лијена тавла од наше стране.

Пива (у Црвинце), 19 јануара.

О малолетњем синови: вав. Обрен, водник Тавор, вмет Гиста, модос, тоинијата Милаи, вајни I. вавсе Митар Нисовић Требије шави.

ОБЈАВА.

Број 1.

Даје се свакоме на знање, да Државна Каса ноће, од 1-вог Априла 1893, примати више ни комате сребрне од два фиорина а. вр. ни комате четвртине од 25 новчића, сребрне.

Цетиме, 1 Јануари 1893.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈЕ

ПОШТАНСКЕ БИ.БЕГЕ.

Са најбољим вјачним впућем саву поштом шавала вавла: Бугарска, српска, црногорска, румунска, јужно-бугарска са лавом, турска, грчка и авоштинска; тако вото отара вавла, авоштинска, српска, црногорска, јужно-бугарска, румунска, вавла. Све отаре отавујем раде а вавла адна ваврине вавте.

Видарска (Hongrie) A. Weisz.
Vácsi Károl 4. Commerce de timbres.
(6-20)